

Eleftherotypia, Yannis Svolos (Ravel)

English translation of main elements :

"... followed by the popular Concerto for Piano in G major (by Ravel). It was interpreted by LB, a musician with an especially broad expressive spectrum, well known to Athenian audiences for a long time. The firm hand, athletic precision, stylistically appropriate handling of the weight of the pianistic sound, lightning fast reflexes were apparent right from the opening notes, With huge understanding and culture, the Bulgarian pianist interpreted the concerto's ambivalent moods and jazzy references comfortably and successfully. For once, KOA (the Athens State Orchestra) seemed to possess the impeccably tuned reflexes that fit naturally with the extremely demanding playing of a high performance soloist. The result: an experience that the listener enjoys literally from beginning to end."

Traduction en français des principaux éléments

"... suivi du très populaire concerto pour piano en sol majeur (de Ravel). Il était interprété par LB, un pianiste au spectre d'expression particulièrement vaste, bien connu du public athénien de longue date. Déjà depuis les premières notes sont apparus la main ferme, la précision athlétique, la manipulation stylistiquement approprié du poids du son pianistique, les réflexes foudroyants tant que légers. D'une grande perspicacité et culture, le pianiste bulgare a rendu avec facilité et réussite les humeurs ambivalentes et les références jazzistiques du concerto. Pour une fois et une seule, KOA (l'Orchestre d'Etat d'Athènes) semblait disposer des réflexes impeccablement ajustés pour correspondre sans se faire violence au jeu extrêmement exigeant d'un soliste de hautes performances. Résultat: une écoute de celles dont l'auditeur jouit littéralement d'un bout à l'autre."

ΤΕΤΑΡΤΗ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 2003 **ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ**

Μία ακρόαση που... πινόταν μονορούφι!

Την Παρασκευή 13 Ιουνίου, στο Μέγαρο Μουσικής, ακούσαμε την ΚΟΑ υπό τον Βύρωνα Φιδετζή στην προτελευταία και, ταυτόχρονα, μία από τις καλύτερα προετοιμασμένες συναυλίες της λίγουσας καλλιτεχνικής περιόδου!

Στο πρώτο μέρος ακούσαμε έργα του Μορίς Ραβέλ. Τη συναυλία άνοιξε η Ισπανική Ραψωδία.

Αξιοποιώντας το διάφανο, καλοεσπασμένο ήχο των εγχόρδων και τις πολύ καλές σολιστικές συνεισφορές των πνευστών, ο αρχιμουσικός ανέδειξε με ιδανικό τρόπο την υποδειγματικής οικονομίας, εμπρεσιονιστική ενορχήστρωση του έργου. Στο πρώτο και στο τρίτο μέρος διέπλασε έναν εύστοχα αισθησιακό αφηγηματικό ειρμό, με αργόσυρτη, νωχελική φραστική, αποδίδοντας έξοχα τη «νυχτερινή» ατμόσφαιρα. Αντίστροφα, στο δεύτερο και στο τέταρτο μέρος, οι καίριες ρυθμικές κατονομασίες των κρουστών, τονισμένες εν θερμώ από τις αστραφτερές αιχμές των χάλκινων πνευστών, προσέδωσαν στις κορυφώσεις λάμψη και, φυσικά, την απαραίτητη, εσπερίστικα καλλιγραφική υπογραφή του ισπανικού φολκλόρ.

Ακολούθησε το δημοφιλές Κοντσέρτο για Πιάνο σε σολ μείζονα του ίδιου συνθέτη. Το ερμήνευσε η Λίλια Μπογιαντζεβα, μια μουσικός με ιδιαίτερα πλατύ εκφραστικό φάσμα, γνώριμη στο αθηναϊκό κοινό από παλαιότερα. Ήδη από τις πρώτες νότες του κοντσέρτου έγινε αισθητό

το ασφαλές χέρι, η αθλητική ακρίβεια, ο υφολογικά ταιριαστός χειρισμός βάρους του πιανιστικού ήχου, τα ακαριαία όσο και ανάλαφρα ανακλαστικά.

Διαθέτοντας υψηλή αντίληψη και καλλιέργεια, η Βουλγάρα πιανίστρια απέδωσε με άνεση και ευστοχία τις αμφίθυμες διαθέσεις και τις τζαζ-σπικες αναφορές του κοντσέρτου. Για μία και μοναδική φορά, η ΚΟΑ φάνηκε να διαθέτει τα

άψογα τονισμένα ανακλαστικά, ανταποκρινόμενη αβίαστα στο ακραία απαιτητικό παίξιμο ενός σολίστα υψηλών επιδόσεων. Αποτέλεσμα; Μία ακρόαση από αυτές που απολαμβάνει ο ακροατής κυ-

ριολεκτικά μονορούφι!

Ολο το δεύτερο μέρος της συναυλία κάλυψε η Συμφωνία αρ. 6 του Ντμίτρι Σοστακόβιτς. Σε βάθος εξοικειωμένος με τα τυπικά στοιχεία της μουσικής αφήγησης του συνθέτη, ο Βύρων Φιδετζής έδωσε μια ερμηνεία δυναμική και άμεση. Χυμώδης, ρωμαλέα μελωδική φραστική, σαφής στρωμάτωση του συμφωνικού ήχου, εύστοχα προβεβλημένα σόλι στα πνευστά, επιθετικά τονισμένοι εμβατηριακοί ρυθμοί και, τέλος, το έξοχο σόλο από το πρώτο βιολί στο τρίτο μέρος, στοιχειοθέτησαν μια θαυμάσια έκφραση της παροιμιώδους δραματικής διγλωσσίας του μεγάλου Σοβιετικού συμφωνιστή.

Γ.ΣΒ.

Η ΚΟΑ παίζει Ραβέλ και Σοστακόβιτς